

१
சிவமயம்

இலாவாகை
ஒல்லுடை ஞானவயிரவர்
நூலா வரலாறு

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

வ
சிவமயம்

இளவாலை

ஒஸ்லுடை ஞானவயிரவர்
ஆலய வரலாறு

சிவநான் வயிரவர் சேந்திர பாலன்
அவதீரி அகற்றத் தவந்தனில் நியந்தப்
பவதீரி அறுத்துச் சிவநா அருளும்
பவனவள் திருவடி சிரமிசைக் கொள்வோம்.

6-

காட்டுவிக்கைகள்

இளவாலை ஒல்லுடை ஞானவயிரவர் ஆலய வரலாற்றை எழுதவேண்டுமெனப் பத்தாண்டு களுக்குமுன் எண்ணிய எண்ணம் கனவாய்ப் பழங்குடையாய்ப் போன்று.

இவ்வரலாற்றை எழுதுவதற்குரிய ஆதாரமெதுவும் கிடைக்கவில்லை. செவிவழியாக வழங்கிவரும் செய்திகளை நம்பி வரலாற்றை எழுதலாமா என்னும் ஐயம் எழுந்தது.

இப்போதாவது இவ்வரலாற்றை எழுதாவிட்டால் இன்றைய நிசழ்வுகளும் செவிவழிச் செய்திகளாக மாறிவிடும். அதனால் இதை எழுதவேண்டுமென எண்ணினேன்.

இவ்வரலாறு சரியாகவோ பிழையாகவோ சரியும் பிழையுங் கலந்ததாகவோ இருக்கலாம். வரலாறு தெரிந்தவர்கள் இதிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்துவார்களானால் சரியான வரலாறு உருவாகும்.

அதனால் இந்நாலிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்துவதற்கான அறிவையும் மனவெழுச்சியையும் சில அடியார்களுக்காவது உண்டுபண்ணவேண்டுமென வேண்டி, இந்நாலை ஒல்லுடை ஞானவயிரவப் பெருமானுடைய எழிலார் திருவடிகளுக்குக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

‘ஏரகம்’
மட்டுவில் வடக்கு,
சாவகச்சேரி.

ஆ. நடராசா
15-01-2000

எ²
சிவமயம்

இளவாலை
ஒல்லுடை நூன வயிரவர்
ஆலய வரலாறு

இளவாலை வடக்கில் சித்திரமேழிச் சந்திக்கு வடக்கிழக்கே ஏறக்குறைய இருநூறு மீற்றர் தொலைவில், விநாயகர், பாலசுப்பிரமணியர், நாகர் தம்பிரான் என்னும் பரிவாரத் தெய்வங்களோடு கோயில் கொண்டிருந்து அருள் புரிகின்றார் ஒல்லுடை வயிரவப்பெருமான்.

இவ்வாலய வரலாற்றை உறுதியாகக் கூறுவதற்குரிய ஆவணங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் இவ்வாலய வரலாற்றை மூன்று கோணங்களில் நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவை:-

1 கண்டறிந்தவை.

2 கேட்டறிந்து துணிந்தவை.

3 இதனால் இது இப்படி இருக்குமெனக் கருதியவை. முதலில் இதனால் இது இப்படியிருக்கும் எனக்கருதவேண்டியபகுதியை நோக்குவோம்.

1910-10-06-ல் நொத்தாரிசு சிதம்பரப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் 2854 என இலக்கமிட்டு பரமசாமி ஐயர் பெண் செல்லம்மாவுக்கு எழுதிய அறுதி உறுதியில் குறிப்பிடப் பட்ட காணியின் வடக்கெல்லையாக ஒல்லுடை வயிரவர் கோயில் ஆதனமும் சின்னத்தம்பி காசியின் ஆதனமும் சுறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1896-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ஆம் திகதி நொத்தாரிசு விசுவநாதமுதலியார் கனகசபையினால் எழுதப் பட்ட 5567-ஆம் இலக்க அறுதி உறுதியிலும், அறுதியாக

விற்கப்பட்ட காடிவளைக் காணியின் வடக்கெல்லையாக ஒல்லுடை வயிரவர்கோயில் ஆதனமும் சின்னத்தம்பி காசியின் ஆதனமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கோயில் ஆதனம் காடிவளையில்ருக்கும் காணியொன் நின் வடக்கெல்லையாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், இவ்வறுதிகள் எழுதப்பட்ட காலத்துக்கு முன்பே ஒல்லுடை வயிரவர் கோயில் இருந்தது. அதுதனியார் ஒருவரின் காணியிலன்றி, கோயிற் காணியிலேயே சட்டப்பட்டிருந்த தென்பது உறுதி.

ஒல்லுடை வயிரவர் கோயிலுக்கு வேறு ஆதனமெதுவும் இல்லாமையாலும், இப்போது கோயிலிருக்குமிடத் தில் முன்பொரு ஆலயம் இருந்தமைக்கான தடயங்கள் எதுவும் காணப்படாமையாலும் அக்கோயில் ஒலையினால் அல்லது கிடுகினால் வேயப்பட்ட சிற்றாலயமாகவே இருந்த தெனச் சுருதலாம்.

எந்த உறுதியிலும் அவ்வறுதிக்குரியகாணி ஏதாவதொரு பெயரால் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். ஒல்லுடை வயிரவர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான உறுதி எதுவும் எவ்ரிடமும் இல்லாமையால் ஆலயம் இருக்கும் காணியின் பெயரை அறிய முடியவில்லை.

போத்துக்கீசரும் ஒல்லாந்தரும் ஆண்டகாலத்தில் அவர்கள் காணிவரி அறவிலிவதற்காக தோம்பு (Tombo) எனப் போத்துக்கீச மொழியிற் கூறப்படும் காணிப் பதி வெடுகளைப் பேணினர்.

பிற்காலத்தில் காணிகளுக்கு உறுதியெழுதும்போது காணிப்பெயர்கள் தோம்பிற் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தவாறே எழுதப்பட்டன. உறுதிகளில் இவ்வாலயத்துக்கு அயலி ஹுள்ள சில காணிகளின் பெயர் ‘ஓலுகுடை’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயர் ஒல்லுடை வயிரவர் கோயில் வரலாற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குரியதொரு தூண்டுகோலாக அமைகிறது.

ஓரிடத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமியின் பெயரால் அவ்விடம் அழைக்கப்படும் வழக்கம் உண்டு. நகுலேஸ்வரப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் நகுலேஸ்வரம் எனவும் தூர்க்கை அம்பாள் கோயில் கொண்டிருக்குமிடம் தூர்க்காபுரம் எனவும் அழைக்கப்படுவது போல ஒல்லுடை வயிரவர் ஆலயம் அமைந்திருந்த சூழல் ஒல்லுடை என்னும் பெபரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கல் வேண்டும் காலப்போகில் ஒல்லுடை ஒலுகுடை எனத் திரிந்திருக்கலாம். அவ்வாறானால் இவ்வாலயம் போர்த் துக்கீசர் காலத்துக்கு முன்பே - பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாதல் வேண்டும்.

இனி ‘ஒல்லுடை’ வயிரவர் என்னுஞ் சொற்றொடரில் இடம்பெறும் ஒல்லுடை என்பதன் பொருளை நோக்கு வோம்.

‘ஒல்லுடை’ என்பது ஒல் + உடை எப்ப பிரிக்கப்படும் ஒல் என்னுஞ் சொல் முடிவிடம், அந்தம் என்னும் பொருள்களையுந்தரும், உடை என்னுஞ் சொல்லுக்கு ‘செல்வம்’ என்னும் பொருளும் உண்டு. எனவே ஒல்லுடை என்பற்த,

- i அந்தத்தில் உள்ள செல்வம்
- ii அந்தத்தைச் செய்யும் செல்வம் என இரண்டு விதமாகப் பொருள் கொள்ளலாம்.

செல்வம் என்னுஞ் சொல் சிவனையும் குறிக்கும். ‘திருவே என் செல்வமே’ எனச் சிவனை அழைக்கின்றார் அப்பர். ‘செல்வமே சிவபெருமானே’ என்கின்றார் மணிவாசக சுவாமிகள்.

அதனால், அந்தத்தில் உள்ள செல்வம் என்பதற்கு அந்தத்திலுள்ள சிவன் என்பது பொருள். பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒடுங்குகின்ற மகாபிரளய காலத்திலும் அழியாதிருப்பவன் சிவன். அவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருஞ்சொதி.

“பொறியும் உயிர்களும் புவனம் யாவையும்
இறுதியாய் அழிவும் சமத்தெல்லையின்
மறையெனும் ஞானியை யுயர்த்து மற்றவன்
உறுவதோர் மகிழ்ச்சியால் உலவுமென்பவே”

- என்கின்றது கந்தபுராணம்.

பொறியும் உயிர் - பொறிகளோடு கூடிய உயிர்
ஈமம் - சுடலை, மறை - வேதம், ஞானி - நாய்
உறுவது - உண்டாவது.

ஓல்லுடை வயிரவர் இன்னொரு விதத்திலும் அந்தத்
தின் செல்வமாயிருக்கிறார். வசந்தபுரம் என்னும் கிராமம்
உண்டாக்கப்படமுன், இளவாலைக் கிராமத்தின் வடக்குப்
பக்கத்தில், குடியிருப்பின் அந்தத்தில் காவற்றெய்வமாகக்
கோயில் கொண்டிருந்தார் வயிரவப்பெருமான். அதனால்
அவர் இளவாலையின் அந்தத்தின் செல்வம்.

வயிரவப்பெருமானைச் சேத்திரபாலர் என்பதால்
அவரை ஆலயத்தின் காவலர் மாத்திரமே எனக்கருதுவாரு
முண்டு. சேத்திரம் என்னும் சொல் கோயில், புண்ணியத்
தலம், இடம் எனப் பல பொருள்களைத் தரும். அவர்
நன்னீர் நிலைகள், சோலைகள், கிராமங்கள் என்றாலவி
லன்றி உலகனைத்துக்குமே காவற்றெய்வமாக விளங்குகின்றார்.

எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரையிருந்து வைப்பி
நனியறத் தெய்வம் வாட்டும் கச்சி காவல் வயிர
வர்க் கன்பு செய் வாம்.

என்னும் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுள் வயிரவப் பெரு
மான் வெவ்வேறிடங்களின் காவற்றெய்வமாகவும் விளங்கு
கிறார் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

ஆலயங்களில் விசேட பூசைகள் ஆரம்பமாகும்போது
வயிரவருக்குச்சிறப்பான வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது.
கிராம சாந்தியில் அட்டதிக்குப் பாலகர்களையும் வயிர

வரையுஞ் சாந்திப்படுத்த மந்திரழூர்வமான வழிபாடு செய் யப்படுகின்றது.

இவற்றையெல்லாம் தோக்கும்போது இளவாலைக்கிரா மத்தின் அந்தத்தில் இருக்கும் செல்வமாக, காவற்றெய் வமாக விளங்கும் வயிரவப்பெருமானை ‘ஒல்லுடைவயிர வர்’ என்னும் சிறப்புத் திருநாமங் கொண்டழைப்பது மிகப்பொருத்தமானதல்லவா?

சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலிகம், வைரவம் வாமம் என்பன அகச்சமயங்கள்.

இச்சமயத்தவர்களில் கபாலிக மதத்தவரும் வைரவ மதக்தவரும் சிவனைக் கபாலமேந்திய மூர்த்தியாகவும் கங் காளனாகவும் கோரருபழுடையவனாகவுங் கண்டு வழிபடுகின்றார்கள். அகச்சமயங்கள் ஆறுக்கும் தலைவன் சிவனே.

“ஒத்தாறு சமயங்க்கொரு தலைவன் ..” “எனவும். “நகையார் வெண்டலை மாலை முடிக்கணிந்த நாதனிடம் நன்முத்தாறு” எனவும்.

“... நிறங்கள் செந்தாமரையோன் சிரம ஜந்தின் ஒன்றறுத்த நிமலர் கோயில்” எனவும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமதுகுன்றப் பதிகத்திற் கூறுவதும்,

“கோன் நாரணன் அங்கந் தோன் மேற்கொண்டு கொழு மலரான் தன் சிரத்தைக் கையிலேந்திக் காளார் களிற்றுரிவைய் போர்வை முடிக்

கங்காள வேடராய் எங்குஞ் செல்வீர் நாளார் உமக்கோர் வினைக் கேடனேன்

நல்வினையுந் திவினையுமெல்லாம் முன்னே ஆனாய் அடியேனை அஞ்சேலென்னாய்

ஆவடுதன் உறையறையும் அமரரேஷே” எனவும் “விரித்தபஸ் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடு தமருகங்கை தரித்ததோர் கோல கால பயிரவனாகி வேழும் உரித்து”... எனவும் அப்பர் கூறுவதும்

ஏன்ற அந்தணன் தலையினை அறுத்து நிறைக்க மாடுதிரத்தினை ஏற்றுத் தோன்று தோன்மிகைக் களேபரந்தன்னைச் சுமந்த மாவிரதத்த ஹங்காளன் எனச் சுந்தரர் கூறுவதும்

அயன்தலை கொண்டு செண்டாடல் பாடி

அருக்கன் எபிறு பறித்தல் பாடிக்

கயந்தனைக் கொன்றுமில் போர்த்தல் பாடி

காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி

^இயந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி ... என மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் பாடுவதும் அந்தத்தைச் செய்யுஞ் சிவ பெருமானே வயிரவ மூர்த்தங் கொண்டு எழுந்தருளி ஆன் மாக்களுக்கு அருள் புரிகின்றார் என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

இக்கருத்தையுந் தரக் கூடிய வகையில் எம்பெருமா னுக்கு ஒல்லுடை வயிரவர் என்னுந் திருநாமம் அமைந் திருக்கின்றது. ஆஜாலும் இவ்வாலயம் யாரால் எப்போது கட்டப்பட்டதென்பதையும் யார் யார் வயிரவ சுவாமிக்கு டூசை செய்தனர் என்பதையும் உறுதியாகக் கூற முடிய வில்லை.

தொடர்ந்து ஒல்லுடை வயிரவப் பெருமானின் வரலாற்றில் பிறரிடங் கேட்டறிந்த பகுதியை நோக்குவோம்.

எனக்கு 1990 ஆம் அண்டில் இவ்வாலய வரலாற்றைக் கூறியவர் அமரர் கதிரிப்பிள்ளை அருணாசலம். அப்போது அவருக்கு வயது தொண்ணாறு. அவரைத்தவிர அவரிலும் பார்க்க வயதிற் குறைந்த வேறு சிலரும் இவ்வாலயம் பற்றித் தாம் கண்டுங் கேட்டுமறிந்த செய்திகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறியவற்றில் ஒன்றோடொன்று முரண்படாத வரலாற்றுக் குறிப்புகளே இங்கு தரப்படுகின்றன.

இப்போது இவ்வாலயம் இருக்குமிடத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பூவரசமரம் நின்றது. அதற்குப் பக்கத்தில்

கிடுகினால் வேயப்பட்ட ஒரு கொட்டில் இருந்தது. அதற் குள் இருந்த ஒரு கல்லின் மேல் சூலம் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இச்சூலத்துக்கு செவ்வாய் வெள்ளிக்கிழமைகளில் சுந்தர ஐயர் என்பவர் பூசை செய்தார். அவர் அமரத்துவம் அடைய உச்சர் ஐயர் பூசை செய்தார். சுந்தர ஐயரும் உச்சர் ஐயரும் பிராமணர் அல்லர். வயிரவப் பெருமானுக்கு பூசை செய்த காரணத்தால் அவர்களது பெயரோடு ஐயர் என்னுஞ் சொல் சேர்க்கப்பட்டது.

1918 ஆம் ஆண்டளவில் தம்பையா என அழைக்கப்பட்ட கனகசபை ஐயாத்துரை என்பவர் முன்னின்று நிதி சேர்த்து சண்ணாம்புங் கல்லுங் கொண்டு வயிரவப் பெருமானுக்கு மூன்று மண்டபங்களோடு கூடிய மடாலயம் ஒன்றையும் மடைப்பள்ளி அறையையும் திருமஞ்சனக் கிணறையுங் கட்டுவித்தார். இவ்வாலயத்திலும் வயிரவ சூலமே பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. பரமையர் என அழைக்கப்பட்ட பரமசாமி ஐயர் என்னும் பிராமணோத்தமர் வயிரவ சுவாமிக்குப் பூசை செய்தார். தைப்பூச நாளன்றும் திருவெம்பாவைக் காலத்திலும் விசேட பூசைகள் நடைபெற்றன. திருவாதிரைத் தினத்தன்று ஊஞ்சல் நடைபெற்றது. அப்போது பாடப்பட்ட ஊஞ்சற் பாட்டே இன்றும் பாடப்படுகின்றது. இவ்வுஞ்சற் பாட்டை இயற்றியவர் யாரென்பதை அறிய முடியவில்லை. ஆனி உத்தரத்திலன்று அலங்காரத் திருவிழா நடைபெற்றது. ஆலயத்தின் அருகில் உள்ளவர்கள் எல்லோருஞ் சேர்ந்து ஆலயத்தை அலங்கரித்து முன்பக்கத்தில் தட்டிப்பந்தல் அமைத்து அவ்விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டளவில் மணிக்கோபுரம் ஒன்று கட்டப்பட்டது.

பரமையருக்குப் பின் அவருடைய மகன் அருளானந்த ஐயர் ஆலய பூசையைப் பொறுப்பேற்றார்.

1956 ஆம் ஆண்டளவில் வேலுப்பிள்ளை என அழைக்கப்பட்ட மனநோயாளி ஓருவர் ஆலயத்தில் தாபிக்கப்பட-

டிருந்த குலத்தைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டார். அதனால் பிராயச்சித் தமிசெய்து, சில நாட்களின் பின் குலம் மீளவும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ஆலயத் தில் பத்து நாட்களுக்கு அலங்காரத் திருவிழாச் செய்யும் வழக்கம் உண்டானது சிலகாலத்தின் பின் இப்போதிருக்கும் நிருத்த மண்டபம் கட்டப்பட்டது.

அருளானந்த ஐயர் இறைவனடி சேர அவருடைய மகன் சற்குணராசசர்மா தனது இளமைப் பருவத்திலேயே வயிரவப்பெருமானுக்குப் பூசை செய்யத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் சற்குணராசசர்மாவுக்கு அவருடைய உறவினர்கள் பூசை செய்வதற்கு உதவிபுரிந்தார்கள்

தொடர்ந்து இவ்வாலய வரலாற்றில் நான் கண்டறிந்த பகுதியை நோக்குவோம் 1918-ஆம் ஆண்டாவில் கட்டப்பட்ட மடாலயம் பழுதடைந்த காரணத்கால் 1981-07-05-ல் வயிரவசவாமி பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டார். கட்டிடவேலைகள் ஆரம்பமாயின. வயிரவப் பெருமானுக்குத் தூரியோடு கூடிய கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் பரிவாரத்தெய்வங்களாகிய விநாயகருக்கும் நாகர்தம்பிரானுக்கும் தூபிகளோடு கூடிய ஆலயங்களும் நந்தி பலிபீடங்களும் வசந்த மண்டபமும் மடைப்பள்ளி யும் சற்றுமதிலும் கட்டப்பட்டன. 1982-06-04 வெள்ளிக் கிழமை வைகாசி விசாகநன்னாளில் சிவபூரீ. கு, நகுலேஸ் வரக்குருக்களின் தலைமையில் வயிரவப் பெருமானுக்கும் பரிவாரமுர்த்திகளுக்கும் பெருஞ்சாந்தி எனப்படும் மகா கும்பா பிஷேகம் சிறப்புற நிறைவேறியது.

அயற்காணிக்காரர் தமது காணிகளின் ஒரு பகுதியை அன்பளிப்புச் செய்தமையால் ஆலயத்துக்கு இரண்டாம் வீதி உருவானது. அலங்காரத் திருவிழா நடை பெறும் நாட்களின் எண்ணிக்கை பத்திலிருந்து பன்னிரண்டாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

முன்பிருந்த மணிக்கோபுரத்துக்குப் பதிலாக அவ்வாண்டிற்றானே புதிபதொரு மணிக்கோபுரம் கட்டப்பட்டது. ஆலயத்தின் வெளிப்புறத்தில் ஒரு கிணறும் உள்ளீதியில் முன்பிருந்த திருமஞ்சனக்கிணறு இருந்தபடியே இருக்க புதியதொரு திருமஞ்சனக் கிணறும் கட்டப்பட்டன.

முன்பிருந்த மகாமண்டபம் பழுதடைந்தமையால் புதிய மகாமண்டபம் கட்டப்பட்டு அதற்கு 1987-08-28 வெள்ளிக்கிழமை குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது.

1990-01-18-ல் பாலசுப்பிரமணியர் ஆலயத்துக்கு அத்திவாரமிடப்பட்டது. அவ்வாலய வேலை முடிவுறாத நிலையில் 1992-06-11 காலை இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக ஆலயத்தின் அயலில் வாழ்ந்த மக்கள் இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். வீரர்ப் பெருமானுடைய ஆலயத்திற் பூசை நடைபெறவில்லை. காவல் தெய்வமாகிய வயிரவப்பெருமானிடம் அவருடைய தங்கச்சங்கிலியை ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றார் பூசகர்.

வயிரவப்பெருமான் கோயிலில் எழுந்தருளி இருந்த வாரே தன்னை வழிபடுவோரது உள்ளங்களிலுங் கோயில் கொண்டார்.

அவருக்குப் புறப்பூசை செய்யாவிட்டாலும் அகப்பூசை நடைபெற்றது. அடியார்கள் அவரைச் சிந்தையிலிருத்தித் தியானித்தனர்.

1996-04-19 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ரவிரச' இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பெரும்பகுதி இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

சில நாட்களின் பின் இளவாலை வடக்கு வரை சென்று தமது வீடுகளைப் பார்க்கவும், வீடுகளிற் குடியிருக்கவும் அப்பகுதி மக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

சற்குணராசசர்மா வயிரவர் கோயிலுக்குப் போய் வயி ரவழூர்த்தியைக் கண்களிருக் கண்டார் எம் பெருமானிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச்சென்ற வயிரவப் பெருமானுடைய தங்கச் சங்கிலியை அவரிடமிருந்து மீளப் பெற்றார்.

ஆலயச் சூழலில் சூடியமர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இதுபோன்ற பல காரணங்களால் உடனடியாக ஆலயத்தில் நித்தியடையை நிகழம் வில்லை. ஆனாலும் மக்கள் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட நெறிமுறையில் நின்று வயிரவப் பெருமானை வழிபட்டனர்.

1998-01-31 இல் கைப்பூச் நாளிலிருந்து ஆலயத்தில் நித்தியடையை நடைபெறத் தொடங்கிபது. து. குமாரசாமி சர்மா வயிரவப் பெருமானுக்குப் பூசை புரியத் தொடங்கினார்.

1999-04-30 இல் சித்திராட்சாணைத் தினத்தில் பாலசுப்பிரமணியர் ஆலயக் கட்டிட வேலை மீண்டும் ஆரம்பமானது.

1999-05-03 இல் வயிரவப் பெருமானும் பரிவாரமுர்த்திகளும் பாலாலயத்தில் வைக்கப்பட்டனர். ஆலயத்திற் செய்யவேண்டிய திறுத்தவேளவுகள் செய்யப்பட்டன. வசந்த மண்டபக் கொட்டகை அமைக்கப்பட்டது.

1999-07-01 வியாழக்கிழமை திருவோண நட்சத்திரத் தோடு சூடிய சுபவேளையில் ஆன விழுந்தான் விநாயகர் ஆலயப் பிரதமகுரு சிவழூர் இராம - பாலச்சந்திரக்குருக்கள் பிரதம குருவாக இருந்து ஒல்லுடை வயிரவப் பெருமானுக்கும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும், விமானங்களுக்கும் மகா கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நிறைவு செய்தார்.

எம் பெருமானுக்கு நான்கு பாமாலைகள் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவை:-
போற்றித்திருவகவஸ், ஒல்லுடைப் பதிகம்,
ஆனந்தமாலை, மும்மணிமாலை என்பன.

அலங்கார உற்சவத்துக்கு மேலதிகமாக நவராத்திரி கந்தசட்டி, ஜப்பசிப்பரணி, விளக்கீடு, திருவெம்பாவை தைப்பூசம், சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், சித்திரைப் பரணி, சித்திரகுப்த வீரதம். ஆனி உத்தரம், ஆனி அவிட்டம், சதுர்த்தி முதலிய தினங்களில் விசேஷ பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

எம்பெருமானுக்கு எடுக்கப்படும் விழாக்களும் அவருடைய திருவருள் விளக்கழும் மேலும் மேலும் மேலுஞ்சிறந்தோங்க வேண்டுமென அவரையே வேண்டுதல் செய்வோம்.

1. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
2. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
3. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
4. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
5. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
6. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
7. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
8. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
9. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*
10. *Leucosia* *leucostoma* *lutea*

திருக்கணிதநிலையம் மட்டவில்